

Низький поклін і шана матерям

Свято матері

Ведуча. Мати, мати... Чи є на світі слово більш прекрасне й ніжне? Мати... це перше слово, яке з радісною посмішкою вимовляє дитина. Мама – це слово, яке найчастіше повторює дитина в хвилини страждання і горя. Кожен скаже: “Найкраща мама – моя мама!”. Якби стільки доброти, скільки випромінює серце матері випромінювалось би ним на всіх оточуючих, зло би загинуло. Саме їм найріднішим, найдорожчим, наймилішим присвячуємо наш захід.

День матері... він прийшов до нас з самих давніх літ. На Україні цей день святкується з 1929 року.

Є в кожній дитини

Навіть сиротини

Наша мати солов'їна –

Рідна Україна.

Є в кожній дитини

Матінка Єдина,

Та що любить нас і дбає

Розуму навчає.

І у кожному серденьку

Є і буде мати –

Божа мати – наша ненька

Всього світу матір.

Минають роки. Під покровом і благодаттю Божою підрастають діти. Та не меншає турбота про них. Моляться матері про діточок своїх. У своїх молитвах щиро благають пречисту Діву Марію, щоб дала добро для своєї дитини.

Читець. *Вірш “Поклін Діві Марії”*

О, Мати Божа, Діва Маріє,

В Твою честь сонце світить і гріє,

На Твою славу зацвіли квіти,

В Твою честь пісні співають діти!

О, Мати Божа, Неба Княгине,

Най Наша пісня до Тебе злине,

В тій пісні просьба покірна й щира:

Дай нам діждати щастя і мира!

Тебе благають українські діти,

Не дай нам довше горе терпіти,

Здвигни наш рідний нарід з руїни,

О, стань покрови для України.

Ведуча. Історія українського народу надзвичайно багата на християнську традицію. Одна з найкращих рисок тієї традиції – прадавнє, глибоке, загальне і постійне почитання Пречистої діви Марії. Це почитання в нашому народі тягнеться золотом ниткою від княжих часів аж до сьогодні. Наш столичний город Київ задля великого числа церков Божої матері колись носив назву “Другий город Марії, бо першим був Константинополь”. Особливе почитання Божої Матері – це світла традиція нашої Східної Церкви, це прецінна перлина традиції й нашого народу. Плекаючи цю традицію, ми плекаємо найкращу рису духа й культури українського народу.

Наш народ від самого початку признавав Матері Божої всі благодаті, що виходили із Східної Церкви. В новітніх часах генерал УПА Роман Шухевич віддавав повстанську армію під покров Божої Матері.

Читець. *Вірш “О, Маріє, Зірко неба”*

Мамо рідна! З чим тебе зрівняти,
Від любові серцю в грудях тісно,
Як про тебе пісню заспівати,
Коли ти сама – найкраща пісня.
Ти як сонце, моя рідна мати,
Лиш тобі я уклоняюсь низько
Як про тебе пісню заспівати
Коли ти сама – найкраща пісня.

Звучить пісня “Про рушник”.

Ведуча. Колискова – це пісня материнської душі, безмежної любові, ласки і неповторної ніжності. А тому в ній так щільно переплетені радість і біль, тривога і надія. Колискова пісня ... Скільки їх створив народний геній. Лагідний материн заспів засіває дитячу душу любов'ю до людей, до природи, до усього живою. “Якби не мамина пісня, - сказав якось один духовний історик, – яким убогим було наше життя”.

Біля колиски, плетеної з лози чи різьбленої з дерева, творилася найбільша таїна людського буття – переливання в душу дитини найщиріших материнських почуттів:

А щоб спало, щастя знаю,
Ой, щоб росло, не боліло,
Та серденько не кволіло,
Соньки – дітям в колисоньки,
Добрий розум в головоньки.

Мама... Закрий очі і прислухайся. І кожен з вас почує мамин голос. Він живе в тобі, такий знайомий, рідний. Його не сплутаєш з ким іншим.

Навіть коли станеш дорослим, завжди будеш пам'ятати мамин голос, мамині руки, мамині очі. З образом матері пов'язано усе: і біленька хата, і вишні в саду, і зелений луг, і вишита в дорогу сорочка.

Звучить пісня “Два кольори”

1. Як я малим збирався навесні,
Піти у світ незнаними шляхами,
Сорочку мати вишила мені
Червоними і Чорними нитками.
Приспів: Два кольори мої, два кольори.
Оба на полотні, в душі моїй оба,
Два кольори мої, два кольори,
Червоний то любов, а чорний то журба.

2. Мене водила в безвістя життя,
Та я вертався на свої пороги,
Переплелись як мамине шиття,
Сумні мої і радісні, сумні мої і радісні дороги.

Приспів:

3. Мені війнула в очі сивина,
Та я нічого не везу додому,
Лиш горточок старого полотна,
І вишите, і вишите життя моє на ньому.

Приспів:

Читець. Вірш: “Поклін матерям”

Я вам вклоняюсь низько, матері,
За ваші ніжні і невтомні руки,
За те, що ви завжди на цій землі,
Приходили до нас в часи розлуки.
І ви вклоніться ніжно матерям своїм,
Чийм теплом навіки ви зігріті.
Вклонімося за їхні руки,
І за те, що просто вони є на світі.
Вертаючи з віддалених країв
Після тривожних мандрів і розлуки,
Цілуймо руки наших матерів,
Натруджені й ласкаві рідні руки.
Ніщо не вічне, тільки матері
Уже й тоді, як нікому стрічати,
Допоки сонце сяє на вгорі,
У кожного живе у серці мати.

Кожному з нас дорогий наш карпатський край. Наше життя завжди супроводжують рідні Карпати, чарівні звуки синіх гір, лісні серцю сині дівочі оченятка, казкова природа.

Пісня: “Любисток”

1. Синь карпатських гір і синь небес,
І дівочі оченята сині,
Я шукав у горах едельвейс,
А знайшов любисток в полонині.
Приспів: Полонина, полонина,
Ловить зорі сині зорі,
А гуцулка полонила
Юне серце в Чорногорі.

2. Не втаю, у серці не втаю,
Що поїхав з гір карпатських в місто,
Та мені спокою не дають
Чорні коси скупані в любистку.

Приспів:

Найкращі слова вдячності ми говоримо нашим дорогим українським матерям.

Читець. Вірш “Українським матерям

Поклін Вам, Матері!
Великого народу!
Поклін і ділам Вашим і недолі, –
Що з нами ви тернистим шляхом, крізь негоду,
Сміливо йшли, святі без ареолі!
Поклін Вам, Матері!
Що ждали сина з лісу
В тривожні дні і в ночі ще лютіші,
Аж поки гостре цокотіння крісів,
Сказали Вам: він вже не прийде більше!..
Поклін Вам, Матері!
Що бій вели нерівний
За синьо-жовту стрічку в серці сина,
Що зберегли йому вогонь чарівний,

Хоч холодом морозила чужина.
Поклін Вам, Матері!
Вже близька та хвилинка,
Що переможе сили всі ворожі,
Воскресить мертвого, – спасе живого сина,
А Вам на шлях тернистий – кине ружі!
Дивлячись на наших матерів ми бачимо в їх очах озерця любові, доброти, ласки сповнені
красою. І поки в грудях б'ється серце ми повинні нести материнську любов через усе
життя.

Пісня: “Матусенька”

Полотном од рідного порога
В зоряні, омріяні світи
Простелилась радісна дорога –
Кращої дороги не знайти.

Приспів:

Не сумуй, матусенько, не треба
Не тривож очей ласкаву синь,
Доки ясне сонце світить з неба,
Рідну матір не забуде син.

Ти мене леліяла роками,
Щоб зростав я дужим як Антей,
Теплими зболілими руками,
Пригортала ніжність до грудей.

Приспів

Як веселка світиться дорога,
Гожий ранок висіяв росу,
Де б не йшов од рідного порога,
Мамину святу любов несучи.

Приспів

З першої миті життя схиляються над нами обличчя матерів. У тривозі й любові
вдивляються матері в своїх дітей, сподіваючись і прагнучи щастя для них. Усім своїм
життям і працею, прикладом і вихованням утверджують в нас кращі риси людяності й
добра.

Матері. Все життя дивляться вони нам услід, вирядивши в люди. Так і стоять на початку
наших доріг, навіть коли їх не стає. Стоять і дивляться. І бажають нам добра і щастя.
Сподіваються від своїх дітей найвищих духовних злетів, бо й в останню хвилину думають
про те, щоб діти їхні жили гідно серед людей і творили добро на своїй землі, аби тільки
щасливо жилося їхнім дітям.

Пісня:

Земля дочекалась і рясту, і сонця, і цвіту.
Душа, мов калина, цвіте і росте від тепла,
Нічого не треба, нічого не хочу від світу,
Лишень аби мати на білому світі була.
А діти – світами, а діти у веснах та зимах.
Прийдуть і скажуть: “Нам двері матусю втворіть”,
І доти всі діти живуть на світах молодими,
Допоки чекають, допоки живуть матері.
Земля дочекалась і рясту, і сонця, і цвіту.
Душа, мов калина, цвіте і росте від тепла,

Нічого не треба, нічого не хочу від світу,
Лишень аби мати на білому світі була.

Наші дорогі матері не досипали ночей, віддавали нам теплоту свого серця, не жаліли для нас своєї енергії і праці, повиваючи нас все життя добротою і теплом.

Пісня: "Мамина сорочка"

Мамина сорочка
Мені сорочку мама вишивала
Неначе долю хрестиком вела
Щоб я легких стежинок не шукала
І до людей привітною була.
Виконуй доню, мама говорила,
Життя закони, істини прості
Не зраджуй землю, що тебе зростила,
Не залишай нікого у житті.

Приспів

А сорочка мамина біла, біла
А сорочка мамина серцю мила
А сорочка мамина зігріває
Я її до серденька пригортаю.
Літа, неначе птахи, пролітають
Матусі коси димом зацвіли
А я сорочку білу вишиваю,
Як вишивала матінка мені
Виконуй доню, мама говорила,
Життя закони, істини прості
Не зраджуй землю, що тебе зростила,
Не залишай нікого у житті.

Приспів

А сорочка мамина біла, біла
А сорочка мамина серцю мила
А сорочка мамина зігріває
Я її до серденька пригортаю.

Спасибі вам усім за участь в нашому святі Матері. Бажаємо вам, вашим сім'ям злагоди, щастя, здоров'я і радості.

Хай вам стеляться світла життєва дорога, хай у ваших оселях завжди лунає веселий сміх і дзвінка пісня.

Діти шануйте матерів. Бережіть їхнє здоров'я, старайтеся принести їм щастя. Чим довше житиме мати, тим більше мудрості і душевної теплоти вкладуть вони у ваші серця.